

**COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN
GEMEENTE DUIVEN**

**Error! Unknown
document property**

Aan het college van burgemeester en
wethouders van de gemeente Duiven

2 februari 2026,

Geacht college,

Tegen uw besluit van 8 juli 2025, gepubliceerd op 17 juli 2025, tot het aanwijzen van een hondenlosloopterrein aan de Burgemeester Kemmelaan te Duiven, zijn meerdere bezwaarschriften ingediend. Op 27 augustus 2025 heeft [REDACTED] een bezwaarschrift ingediend. Op 25 augustus 2025, aangevuld op 11 september en 23 december 2025 heeft r [REDACTED] een bezwaarschrift ingediend. Daarnaast is op 3 augustus 2025 een pro forma bezwaarschrift ingediend door [REDACTED] aangevuld op 29 september 2025, mede namens:

- de heer Gerritien en mevrouw De Weijer wonende aan de Burgemeester Kemmelaan [REDACTED]
- de heer en mevrouw Jansen wonende aan de Burgemeester Kemmelaan 8; [REDACTED]
- de heer en mevrouw Lijkse wonende aan de Burgemeester Kemmelaan 65; [REDACTED]
- de heer en mevrouw Zwiers wonende aan de Burgemeester Kemmelaan 4; [REDACTED]
- de heer en mevrouw [REDACTED] wonende aan de Burgemeester Kemmelaan 10; [REDACTED]

U heeft deze bezwaarschriften ter advisering voorgelegd aan de commissie van bezwaarschriften (hierna: de commissie). De commissie heeft de bezwaarschriften op 12 januari 2026 tijdens een hoorzitting behandeld.

I. Feiten

Op 8 juli 2025 heeft het college van burgemeester en wethouders van Duiven besloten tot het aanwijzen van een hondenlosloopterrein in het park aan de Burgemeester Kemmelaan te Duiven. Dit besluit is bekendgemaakt door publicatie op 17 juli 2025 (hierna: het bestreden besluit).

Aan het bestreden besluit is een plattegrond gehecht waarop de begrenzing, omvang en inrichting van het hondenlosloopterrein zijn weergegeven.

Op 3 augustus 2025 heeft [REDACTED] een pro forma bezwaarschrift ingediend tegen het bestreden besluit, mede namens een aantal omwonenden. Dit bezwaarschrift is op 29 september 2025 inhoudelijk aangevuld.

Op 25 augustus 2025 heeft [REDACTED] een bezwaarschrift ingediend, waarin zij verzoekt om als belanghebbende in de bezwaarprocedure te worden aangemerkt. Zij heeft daarbij toegelicht dat zij hondenbezitter is, in de nabijheid van de Burgemeester Kemmelaan woont en in het verleden betrokken is geweest bij de totstandkoming van het initiatief voor een hondenlosloopterrein. [REDACTED] heeft daarbij aangegeven dat zij op dat moment geen bezwaar had tegen de aanwijzing als zodanig, maar wel als belanghebbende in de procedure wenste te worden aangemerkt.

Bij e-mail van 10 september 2025 is [REDACTED] geïnformeerd dat deze constructie juridisch niet kan worden gevolgd. Daarbij is toegelicht dat zij uitsluitend als bezwaarmaker kan worden aangemerkt indien zij bezwaar maakt tegen het bestreden besluit zelf en dat zij in dat geval tijdens de hoorzitting kan worden gehoord. Indien zij geen bezwaar maakt, kan zij de hoorzitting slechts als toehoorder bijwonen.

Op 7 september 2025 heeft [REDACTED] per e-mail aangegeven dat haar bezwaargrond is gelegen in het feit dat zij het niet eens is met de afmeting van het hondenlosloopterrein. Op 23 september 2025 heeft zij haar bezwaargronden nader aangevuld.

Op 27 augustus 2025 heeft [REDACTED] een bezwaarschrift ingediend tegen het bestreden besluit. Zij richt haar bezwaar specifiek tegen het aan het besluit gehechte ontwerp van het hondenlosloopterrein.

Het college heeft op de ingediende bezwaarschriften een verweerschrift ingediend en de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de commissie toegezonden.

Op 12 januari 2026 heeft de commissie bezwaarschriften een hoorzitting gehouden, waarbij de bezwaarmakers en vertegenwoordigers van het college in de gelegenheid zijn gesteld hun standpunten mondeling toe te lichten.

II. Ontvankelijkheid

De commissie stelt vast dat de bezwaarschriften voldoen aan de vereisten van de Algemene wet bestuursrecht (Awb): ze zijn tijdig ingediend, voldoen aan de vormvereisten en zijn ingediend door belanghebbenden. De bezwaarschriften worden daarom inhoudelijk behandeld.

III. Hoorzitting

De hoorzitting vond plaats op 12 januari 2026. De commissie bestond uit de heer J.W. van Donselaar (voorzitter), de heer P. Klaassens (lid) en mevrouw M. Peters (lid), bijgestaan door mevrouw S. Abdullah (secretaris). [REDACTED] heeft namens de bewoners hun bezwaren toegelicht. [REDACTED] en haar gemachtigde, [REDACTED] en [REDACTED] hebben hun bezwaren toegelicht.

Het college, vertegenwoordigd door de heren A. Menting (beleidsmedewerker groen) en R. Buma (projectleider), heeft verweer gevoerd.

Een zakelijke weergave van het verslag van de zitting is opgenomen als bijlage bij dit advies (zie bijlage 1).

IV. Overwegingen van de commissie naar aanleiding van het bezwaarschrift

Wettelijk kader

De commissie beoordeelt de bezwaarschriften aan de hand van de Algemene wet bestuursrecht, de Algemene plaatselijke verordening van de gemeente Duiven, het Hondenbeleid gemeente Duiven van 12 september 2022 en de relevante jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, zoals genoemd in dit advies. Op grond van de APV is het college bevoegd om hondenlosloopterreinen aan te wijzen. Deze bevoegdheid brengt beleidsruimte met zich, maar wordt begrensd door de eisen van zorgvuldige voorbereiding, evenwichtige belangenafweging en deugdelijke motivering.

Inhoudelijke overwegingen

De commissie stelt vast dat de bezwaarschriften verschillende invalshoeken hebben. De bezwaren van [REDACTED] zijn niet gericht tegen de aanwijzing van een hondenlosloopterrein aan de Burgemeester Kemmelaan als zodanig, maar tegen het aan het aanwijzingsbesluit gehechte ontwerp. Het gaat daarbij met name om de begrenzing en oppervlakte van het terrein, de gekozen omheining en de indeling, en ook om de wijze waarop is afgeweken van het oorspronkelijke ontwerp (ontwerp 1) en de opdracht van de gemeenteraad.

Het bezwaarschrift van [REDACTED], mede namens een aantal omwonenden, richt zich daarentegen tegen het aanwijzingsbesluit in zijn geheel. Dit bezwaar ziet zowel op de gevolgde procedure en de naleving van algemene beginselen van behoorlijk bestuur, als op de inhoudelijke gevolgen van het besluit, waaronder de wijziging van de parkfunctie, de vrees voor een aanzuigende werking en toename van drukte, verkeersveiligheid, geluidsoverlast, hondenpoepoverlast en het verlies aan openheid en exclusiviteit van de woonomgeving.

Bezwaargronden [REDACTED]

[REDACTED] stelt dat het college, ondanks de expliciete verwijzing naar ontwerp 1 in het voorafgaande traject en in de door de gemeenteraad aangenomen motie, bij het aanwijzingsbesluit een wezenlijk afwijkend ontwerp (ontwerp 2) heeft gevoegd. Volgens haar is sprake van een duidelijk kleiner oppervlak, een andere begrenzing, een volledige omheining met hekwerk rondom en een indeling die leidt tot zogenoemde loze, niet-functionele ruimte doordat het hekwerk op afstand van de bestaande groenstrook is geplaatst. De enige door het college genoemde reden voor deze wijzigingen is de beheerbaarheid van het terrein. [REDACTED] stelt dat beheerbaarheid in ontwerp 1 al was meegenomen en dat zich geen nieuwe feiten of omstandigheden hebben voorgedaan die een dergelijke ingrijpende wijziging rechtvaardigen.

De commissie stelt voorop dat het college beleidsruimte heeft bij de aanwijzing en exacte begrenzing en inrichting van een hondenlosloopterrein (zie de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State onder nummer ECLI:NL:RVS:2020:2534 en ECLI:NL:RVS:2015:3272). Die ruimte betekent echter niet dat het college kan volstaan met een globale of abstracte motivering. Dit geldt temeer in een situatie waarin in eerdere stukken richting de gemeenteraad expliciet is gecommuniceerd dat ontwerp 1 zou worden gerealiseerd met slechts "enkele kleine aanpassingen" en waarin de gemeenteraad bij de behandeling van de motie uitvoerig heeft stilgestaan bij onder meer de omvang van het terrein.

Van het college mocht worden verwacht dat het in het aanwijzingsbesluit, dan wel in de beslissing op bezwaar, expliciet en concreet inzichtelijk zou maken waarin de afwijkingen

van ontwerp 1 precies bestaan, waarom deze afwijkingen noodzakelijk zijn en hoe deze zich verhouden tot de raadsopdracht. Het college zal daarbij moeten toelichten welke concrete beheeraspecten – zoals maaibaarheid, onderhoud van bosschages en struiken, toegang voor onderhoudsmaterieel, het beheer door het waterschap langs de waterlijn en de handhaafbaarheid – nopen tot de gekozen begrenzing en onderhoudsstroken.

De commissie stelt vast dat het college in het verweerschrift wel een rekenkundige vergelijking heeft gemaakt tussen de bruto- en netto-oppervlakte van de conceptschets en het definitieve ontwerp, maar dat een inhoudelijke toelichting per ingreep ontbreekt. Zo blijft onduidelijk waarom precies is gekozen voor onderhoudsstroken van deze breedte, waarom bepaalde hoeken zijn afgesneden en waarom het hekwerk juist op deze lijn is gepositioneerd. Daarmee blijft ook onduidelijk waarom met minder ingrijpende varianten of alternatieven niet had kunnen worden volstaan.

Gelet op de voorgeschiedenis, de expliciete verwijzing naar ontwerp 1 in de raadsbehandeling en de motie, en het feit dat de raad ervan is uitgegaan dat slechts beperkte aanpassingen zouden worden doorgevoerd, is de commissie van oordeel dat de huidige motivering van de afwijking onvoldoende is. De commissie acht het besluit op dit punt onvoldoende gemotiveerd.

Tot slot stelt de commissie vast dat uit het procesdossier niet is gebleken dat de wethouder heeft toegezegd dat ter plaatse van de Burgemeester Kemmelaan daadwerkelijk een hondenlosloopterrein zou worden gerealiseerd. Anders dan door bezwaarden is gesteld - en ook tijdens de beraadslagingen in de gemeenteraad naar voren is gebracht - volgt uit de stukken slechts dat de wethouder heeft toegezegd in gesprek te gaan met de dorpsraden over de vraag of behoefte bestaat aan een hondenlosloopterrein op deze locatie. Van een onvoorwaardelijke toezegging tot realisatie van een hondenlosloop terrein is geen sprake geweest.

Bezwaargronden 10 mede namens een aantal omwonenden

Ten aanzien van dit bezwaarschrift stelt de commissie vast dat het proces rond de totstandkoming van het aanwijzingsbesluit langdurig is geweest. De gemeente heeft erkend dat het eerste traject niet goed is verlopen en heeft daarom een nieuw traject met externe begeleiding laten uitvoeren. Het enkele feit dat een participatieproces onvolkomenheden kent, maakt een aanwijzingsbesluit echter niet zonder meer onrechtmatig. Doorslaggevend is of het college bij het uiteindelijke besluit de relevante feiten en belangen heeft betrokken en of het besluit berust op een deugdelijke motivering.

De commissie overweegt dat een extern en onafhankelijk onderzoek zwaarwegend is, maar dat het college daarvan mag afwijken. In dat geval moet het college wel expliciet motiveren waarom het advies niet wordt gevolgd en welke belangen zwaarder wegen. In dit geval ligt de kern van de motivering van het college in de door de gemeenteraad aangenomen motie en in de geschiktheid van de locatie. De commissie acht dit in beginsel een toelaatbare grondslag, mede gelet op de beleidsruimte die het college heeft bij de aanwijzing van hondenlosloopterreinen. De commissie acht het daarbij wel van belang dat het college in de beslissing op bezwaar concreter uiteenzet wat de hoofdconclusies van het onafhankelijke onderzoek waren en waarom het college, ondanks die conclusies, toch heeft gekozen voor aanwijzing van deze locatie. Daarbij dient inzichtelijk te worden gemaakt welke belangen zijn afgewogen, waaronder de locatiekeuze, de omvang van het terrein, de voorzieningen, de verwachte en ervaren overlast en de relatie tot andere hondenlosloopterreinen binnen de gemeente. Met enkele verwijzing naar de per motie gegeven raadsopdracht kan niet worden volstaan. Zoals zijdens het college op de hoorzitting is bevestigd, doet zodanige motie niet af aan de eigen bevoegdheid en verantwoordelijkheid van het college voor de aanwijzing van het losloopterrein.

De commissie merkt in dit verband op dat de gemeenteraad bij het aannemen van de motie is uitgegaan van voldoende draagvlak voor het hondenloosloopterrein. Uit de bezwaarschriften en de hoorzitting is echter gebleken dat dit draagvlak bij aanmerkelijk meer omwonenden dan eerder in het proces is aangenomen, ontbreekt. Naar het oordeel van de commissie dient dit gegeven bij de beslissing op bezwaar alsnog expliciet te worden betrokken in de belangenafweging.

Ten aanzien van de inhoudelijke bezwaren over de parkfunctie, de mogelijke aanzuigende werking, verkeersveiligheid, geluidsoverlast en hondenpoepoverlast overweegt de commissie dat het college deze aspecten tijdens de hoorzitting en in het verweerschrift inhoudelijk en gemotiveerd heeft besproken. Daarbij heeft het college toegelicht dat het, mede op basis van ervaringen bij andere hondenloosloopterreinen binnen de gemeente, verwacht dat de toename van gebruik en overlast beperkt zal blijven. De commissie acht het aanvaardbaar dat het college bij deze beoordeling uitgaat van ervaringsgegevens en vergelijkbare situaties elders, nu deze benadering past binnen de beleidsruimte die het college toekomt.

De commissie kan zich vinden in de door het college gegeven toelichting dat, gelet op de ligging en de omvang van het terrein en de aanwezigheid van alternatieve losloopvoorzieningen, geen sprake zal zijn van een onevenredige aantasting van de parkfunctie, noch van een substantiële aanzuigende werking of onaanvaardbare verkeers- of parkeerdruk. Ook ten aanzien van geluidsoverlast en hondenpoepoverlast acht de commissie de door het college gegeven uitleg, waarin wordt verwezen naar de opruimplicht, toezicht en ervaringen bij andere locaties, voldoende.

De commissie concludeert al met al dat de onderbouwing van het bestreden besluit tekortschiet. Zij acht het noodzakelijk dat het college de motivering, zoals deze in het verweerschrift en mondeling tijdens de hoorzitting is aangevuld, volledig en inzichtelijk opneemt in de beslissing op bezwaar. In deze beslissing dient tevens nader te worden onderbouwd dat het draagvlak voor de aanwijzing voldoende wordt geacht. Aldus wordt voor alle betrokkenen duidelijk dat en op welke wijze de aangevoerde belangen en bezwaren zijn afgewogen.

V. Advies

Mits alsnog wordt voldaan aan de verplichting het bestreden besluit draagkrachtig te motiveren, adviseert de commissie uw college om het bestreden van besluit van 8 juli 2025, gepubliceerd op 17 juli 2025, in stand te laten.

Hoogachtend,

de commissie van bezwaarschriften,

de secretaris,

de voorzitter,

mr. S. Abdullah

mr. J.W. van Donselaar

Bijlage 1: verslag hoorzitting

Bijlage 1: Verslag van de hoorzitting op 12 januari 2026

Onderwerp: de bezwaarschriften van [REDACTED] (mede namens meerdere bewoners) tegen het besluit van 8 juli 2025, gepubliceerd op 17 juli 2025, tot het aanwijzen van een hondenlosloopterrein aan de Burgemeester Kemmelaan te Duiven.

Aanwezig:

- mevrouw K. van Diik (bezwaarmaker) en de heer M. van Diik (gemaachte)
- [REDACTED] en [REDACTED] (mede namens meerdere bewoners) (bezwaarmaker)
- de heer A. Menting en R. Buma (vertegenwoordigers van het college)
- de heer J.W. van Donselaar (voorzitter)
- de heer P. Klaassens (lid)
- mevrouw M. Peters (lid)
- mevrouw S. Abdullah (secretaris)
- mevrouw R. Kromowidjojo (juridisch administratief medewerker)
-

Opening zitting

De voorzitter opent de zitting en licht het doel en het verloop van de hoorzitting toe. De commissie hoort partijen in het kader van de bezwaarprocedure en zal op basis daarvan een advies uitbrengen aan het college. De voorzitter geeft aan dat eerst de klacht van [REDACTED] zal worden behandeld, vervolgens de bezwaren van [REDACTED] en [REDACTED] en daarna de bezwaren van [REDACTED], mede namens meerdere bewoners. Daarbij merkt de voorzitter op dat de commissie zich beperkt tot de bezwaren tegen het bestreden besluit en dat klachten formeel via een afzonderlijke klachtenprocedure worden afgehandeld.

Hoorzitting

[REDACTED] geeft aan dat zij naast een bezwaar ook een klacht heeft ingediend. Zij begrijpt dat de commissie niet bevoegd is om over klachten te oordelen, maar wil haar zienswijze toch toelichten omdat deze betrekking heeft op stukken die in de bezwaarprocedure zijn ingebracht. Zij geeft aan dat zij in juni 2025 heeft geconstateerd dat op de website van de gemeente een tegenrapport was gepubliceerd. Het betreft een rapport dat bij de stukken is gevoegd met een foto van haar, alsmede een passage waarin zij wordt neergezet als agressief en niet bereid tot overleg. Zij heeft hierover eerder een klacht ingediend en van de gemeente excuses ontvangen in het kader van de AVG.

Volgens [REDACTED] is zij vervolgens opnieuw geconfronteerd met hetzelfde rapport, inclusief de foto en de passage, doordat dit wederom is verspreid onder betrokkenen in het kader van de bezwaarprocedure. Zij geeft aan dat zij had verzocht om verwijdering van

de passage en toevoeging van haar eigen visie aan het dossier, maar dat dit niet is gebeurd. Zij acht het opnemen en verspreiden van de foto niet noodzakelijk voor de beoordeling van de bezwaren en stelt dat dit in strijd is met de AVG. Zij verwijst daarbij naar artikel 6 AVG en een uitspraak van de rechtbank Den Haag uit 2019 (1051161). [REDACTED] verzoekt de commissie het betreffende rapport niet te betrekken bij de beoordeling van de bezwaren.

De voorzitter reageert hierop dat de commissie niet bevoegd is om een oordeel te geven over de klacht of over de rechtmatigheid van het gebruik van de foto. Het rapport is door een bezwaarmaker ingebracht en maakt daarmee onderdeel uit van het dossier dat de commissie bij haar advisering betreft. De voorzitter geeft wel aan begrip te hebben voor de zorgen van [REDACTED] temeer omdat de gemeente eerder excuses heeft aangeboden voor het openbaar worden van de foto. De commissie zal dit punt als aandachtspunt meegeven aan het college en acht het wenselijk dat verdere verspreiding van het stuk met foto wordt voorkomen. [REDACTED] wordt gewezen op de mogelijkheid zich voor verdere behandeling van de klacht te wenden tot de klachtencoördinator.

Vervolgens krijgt [REDACTED] het woord. Zij spreekt als initiatiefnemer van het hondenlosloopterrein en als bezwaarmaker tegen de plattegrond die aan het aanwijzingsbesluit is toegevoegd. [REDACTED] leest haar pleitnotitie voor en schetst het verloop van het traject.

Zij geeft aan dat in november 2022 een motie is ingediend over een hondenlosloopterrein aan de Burgemeester Kemmelaan, welke is ingetrokken nadat de wethouder had toegezegd de haalbaarheid van deze locatie te onderzoeken. Dit heeft geleid tot een haalbaarheidsonderzoek en een collegebesluit van 11 juli 2023, waarin de locatie haalbaar werd geacht en een voorlopig ontwerp werd vastgesteld. Daarbij is volgens [REDACTED] expliciet gekozen voor realisatie van het hondenlosloopterrein, met de opdracht om het ontwerp samen met omwonenden verder uit te werken tot een definitief ontwerp.

[REDACTED] stelt dat dit bestuurlijke uitgangspunt later is losgelaten. Naar aanleiding van bezwaren van tegenstanders en een aangekondigd tegenonderzoek is het traject stopgezet en opnieuw gestart. In het collegebesluit van 12 december 2023 is aangekondigd dat een nieuw participatietraject zou worden gestart, waarbij realisatie afhankelijk werd gemaakt van een zogenoemd 'gedragen ontwerp'. Volgens [REDACTED] was dit criterium bij voorbaat onhaalbaar, omdat tegenstanders principieel geen hondenlosloopterrein wilden. Zij acht deze wijziging van uitgangspunt problematisch en stelt dat de raad hierover niet opnieuw is geïnformeerd.

Zij voert verder aan dat initiatiefnemers in het tweede traject niet gelijkwaardig zijn betrokken. Tegenstanders konden input leveren, terwijl initiatiefnemers het ontwerp pas in een later stadium te zien kregen. Daarnaast wijst zij erop dat de gemeenteraad in maart 2025 een motie heeft aangenomen waarin het college expliciet is opgedragen een hondenlosloopterrein te realiseren, uitgaande van het eerste ontwerp zoals gepresenteerd in juli 2023.

Volgens [REDACTED] wijkt de plattegrond wezenlijk af van het eerste ontwerp waarop de raadsopdracht is gebaseerd. Zij stelt dat deze afwijkende plattegrond niet expliciet aan de raad is verstrekt, waardoor de raad geen volledig inzicht heeft gehad in wat uiteindelijk juridisch is aangewezen.

10 vraagt het college te bevestigen dat de plattegrond bij het aanwijzingsbesluit afwijkt van het oorspronkelijke ontwerp en vraagt op basis van welk mandaat deze afwijking is doorgevoerd.

De vertegenwoordigers van het college geven aan dat het proces voor alle betrokkenen moeizaam is verlopen. Zij geven aan dat het aanwijzingsbesluit is genomen met een plattegrond die afwijkt van het voorlopige ontwerp uit het haalbaarheidsonderzoek. Deze afwijking is volgens het college via een kennisgeving aan de raad medegedeeld. Als belangrijkste reden voor de aanpassing noemt het college overwegingen van beheerbaarheid, waaronder het onderhoud van groen en de inzet van onderhoudsmachines.

De commissie vraagt het college welke kaders de raad heeft meegegeven ten aanzien van de omvang en inrichting van het terrein. Het college antwoordt dat er is verwezen naar een eerste conceptschets, maar dat het college daarbij ruimte zag voor beperkte aanpassingen. Zo is een strook met struiken buiten het terrein gelaten om onderhoud te vereenvoudigen. Het college stelt dat het de raadsopdracht zo heeft uitgelegd dat deze ruimte bood voor dergelijke aanpassingen en dat hierover vragen vanuit de raad zijn gesteld, die naar het oordeel van het college afdoende zijn beantwoord.

De commissie vraagt vervolgens of het voorontwerp daadwerkelijk deel uitmaakte van de stukken waarover de raad heeft gesproken en besloten. Het college antwoordt dat in de motie wordt verwezen naar een vergadering waarin conceptontwerpen zijn besproken, maar dat het ontwerp bij het aanwijzingsbesluit niet één-op-één gelijk is aan dat eerdere concept en dat het oorspronkelijke ontwerp ruimer was.

In de verdere bespreking wordt ingegaan op de situering van het hekwerk en de zogenoemde onderhoudsstroken. Het college licht toe dat een duidelijke omheining noodzakelijk wordt geacht voor afbakening en handhaafbaarheid en dat dit bij andere hondenlosloopterreinen gebruikelijk is. 10 stelt daartegenover dat in het oorspronkelijke ontwerp juist werd uitgegaan van bestaande groenstroken als natuurlijke afscheiding en dat het hekwerk destijds een punt van discussie was.

Daarna krijgt 10 het woord. Zij leest haar pleitnotitie voor en richt zich zowel op de gevolgde procedure als op de inhoud van het aanwijzingsbesluit. Zij is het niet eens met het standpunt van het college dat het proces tot 25 maart 2025 van marginaal belang zou zijn. Volgens haar had bij een zorgvuldig participatieproces al in een vroeg stadium duidelijk kunnen zijn dat nagenoeg alle direct omwonenden tegen het hondenlosloopterrein zijn. Dit gegeven had volgens haar zwaar moeten wegen in de belangenafweging.

10 stelt dat de gemeenteraad bij het aannemen van de motie in maart 2025 is uitgegaan van onjuiste en onvolledige informatie. Zij wijst erop dat eerder onderzoek is ingetrokken, dat excuses zijn aangeboden door de gemeente en dat een nieuw onafhankelijk onderzoek is uitgevoerd, dat adviseerde het hondenlosloopterrein niet te realiseren. Volgens haar had het college deze nieuwe feiten moeten betrekken en het besluit moeten heroverwegen.

Zij betwist verder het standpunt van het college dat het niet verantwoordelijk kan worden gehouden voor de informatie waarop een motie is gebaseerd. Naar haar mening is het college verantwoordelijk voor een zorgvuldig participatieproces en voor correcte en volledige informatievoorziening aan de raad. Zij wijst erop dat het college zelf heeft erkend dat het proces tekort is geschoten en daarvoor excuses heeft aangeboden.

Inhoudelijk voert [REDACTED] 10 aan dat het park nu een open en vrij toegankelijk groengebied is dat door uiteenlopende gebruikers wordt benut. Door de aanwijzing als hondenlosloopterrein wordt dit karakter volgens haar wezenlijk aangetast, terwijl het resterende deel van het park onvoldoende ruimte biedt voor gelijkwaardig recreatief gebruik. Daarnaast vreest zij een toename van verkeersdrukke en verkeersonveiligheid, met name door bezoekers die met de auto komen, gelet op de smalle inrichting van de Burgemeester Kemmelaan. Ook verwacht zij een toename van geluidsoverlast en hondenpoepoverlast. Volgens haar zijn de aannames van het college dat deze overlast beperkt zal blijven onvoldoende onderbouwd.

Tot slot betoogt zij dat het college ten onrechte stelt dat binnen de gemeente geen onderscheid wordt gemaakt in exclusiviteit van woongebieden. Zij verwijst naar eerdere verkoop van kavels en bijbehorende communicatie, waaruit volgens haar blijkt dat wel degelijk onderscheid is gemaakt.

De commissie vraagt het college hoe het de verhouding ziet tussen de eigen bevoegdheid en de aangenomen motie van de raad. Daarbij vraagt de commissie of het college zich juridisch verplicht acht om de motie uit te voeren.

Het college antwoordt dat een motie formeel geen juridisch bindend besluit is en dat het college bevoegd blijft om zelfstandig te besluiten. Tegelijkertijd geeft het college aan dat het in bestuurlijke zin moeilijk is om een motie naast zich neer te leggen, omdat dit de verhoudingen tussen raad en college kan beïnvloeden. Het college geeft aan dat de bevoegdheid om een hondenlosloopterrein aan te wijzen juridisch bij het college ligt.

De commissie vraagt vervolgens of de voorgeschiedenis, waaronder het participatieproces en de uitgevoerde onderzoeken, buiten beschouwing kan blijven. Het college antwoordt dat de voorgeschiedenis niet geheel irrelevant is, maar dat deze is geëindigd met het collegebesluit van 25 maart 2025 om het terrein niet te realiseren, waarna de raad met de motie een andere richting heeft gegeven. Het college geeft aan zich daardoor in een lastige positie te hebben bevonden.

De commissie vraagt naar de informatiepositie van de raad ten tijde van het aannemen van de motie. Het college antwoordt dat de motie is ingediend als motie 'vreemd' aan de agenda en dat er geen uitgebreid inhoudelijk stuk specifiek over het hondenlosloopterrein voorlag. Wel lag er een kennisgeving waarin het college had aangegeven het terrein niet te willen realiseren.

[REDACTED] 10 reageert hierop en stelt dat politieke gevoeligheid geen rechtvaardiging kan zijn om een besluit volledig te draaien, zeker niet wanneer een onafhankelijk onderzoek tot een ander advies komt. Zij stelt dat meerdere fracties achteraf hebben aangegeven dat zij bij het aannemen van de motie niet beschikten over volledige informatie.

De commissie vraagt waarop zij deze conclusie baseert. [REDACTED] 10 antwoordt dat bewoners met vrijwel alle fracties gesprekken hebben gevoerd en dat daaruit bleek dat men niet op de hoogte was van het onafhankelijke onderzoek en de uitkomsten daarvan.

De commissie merkt op dat zij de raadsvergadering heeft teruggeluisterd en dat daarin door meerdere fracties is aangegeven dat de bezwaarprocedure van belang wordt geacht. Tegelijkertijd merkt de commissie op dat de informatiepositie van de raad relevant kan zijn voor de beoordeling van het besluit.

De commissie vraagt vervolgens naar het toetsingskader en de rol van het hondenbeleid. Het college antwoordt dat het hondenbeleid een kader biedt, maar weinig harde normen bevat. Dit betekent volgens het college dat per locatie een belangenafweging wordt gemaakt, mede op basis van ervaringen bij andere hondenlosloopterreinen en de aard van klachten. Er is geen uitgebreid wetenschappelijk onderzoek verricht, maar gebruikgemaakt van ervaringsgegevens.

De commissie vraagt aan [REDACTED] 10 hoe de huidige situatie wordt ervaren en welk verschil zij verwacht bij realisatie van het hondenlosloopterrein. [REDACTED] 10 antwoordt dat er nu al sprake is van geluidsoverlast en hondenpoepoverlast en dat zij verwacht dat deze overlast zal toenemen door extra bekendheid van het terrein en mogelijk extra bezoekers.

De commissie vraagt vervolgens naar de afstand tot andere hondenlosloopterreinen in de omgeving en of deze volgens [REDACTED] 10 als alternatief kunnen dienen. [REDACTED] 10 geeft aan dat het dichtstbijzijnde losloopterrein op ongeveer één tot anderhalve kilometer afstand ligt. Zij stelt dat deze afstand voor sommige hondenbezitters wellicht overbrugbaar is, maar dat dit niet betekent dat de overlast in de directe woonomgeving aan de Burgemeester Kemmelaan daarmee wordt weggenomen.

De commissie vraagt het college hoe deze afstanden zijn meegewogen bij het aanwijzingsbesluit. Het college antwoordt dat in algemene zin wordt gekeken naar de spreiding van hondenlosloopterreinen binnen de gemeente en dat een afstand van circa één kilometer niet ongebruikelijk is. Daarbij wordt aangegeven dat het beleid geen harde afstandsnormen kent.

Vervolgens komt de mogelijke realisatie van een hondenlosloopterrein in een toekomstige nieuwbouwontwikkeling ter sprake. De commissie vraagt het college in hoeverre hiermee rekening is gehouden. Het college antwoordt dat deze ontwikkeling op dit moment nog onzeker is en dat de locatie en inrichting daarvan nog niet vaststaan. Om die reden is deze ontwikkeling niet doorslaggevend geweest bij het nemen van het huidige aanwijzingsbesluit.

De commissie vraagt aansluitend naar het begrip 'gedragen ontwerp' en het tweede participatietraject. Zij vraagt het college te verduidelijken wat onder dit traject moet worden verstaan en welke rol het ingeschakelde bureau daarbij heeft gehad. Het college antwoordt dat in het tweede traject een extern bureau gesprekken heeft gevoerd met betrokkenen. Deze gesprekken hebben geleid tot gespreksverslagen, maar niet tot een afzonderlijk rapport of een formeel gedragen ontwerp. Volgens het college is gebleken dat het niet mogelijk was om tot een ontwerp te komen dat door alle partijen werd gedragen.

[REDACTED] 10 reageert hierop en stelt dat zij en andere initiatiefnemers in dit tweede traject niet daadwerkelijk zijn betrokken bij de totstandkoming van een ontwerp. Zij geeft aan dat het begrip 'gedragen ontwerp' volgens haar ten onrechte wordt gebruikt, omdat een dergelijk ontwerp nooit gezamenlijk is opgesteld.

De commissie merkt op dat zij kennis heeft genomen van deze verschillende lezingen van het participatietraject.

Daarna wordt nog gesproken over de planning van de aanleg van het hondenlosloopterrein. De commissie vraagt of inmiddels bekend is wanneer met de aanleg zou worden gestart. Het

college antwoordt dat de uitvoering is aangehouden in afwachting van de uitkomst van de bezwaarprocedure en het advies van de commissie.

De commissie vraagt ten slotte welk toetsingskader in algemene zin wordt gehanteerd bij de aanwijzing van hondenlosloopterreinen. Het college licht toe dat het hondenbeleid richtinggevend is, maar dat dit beleid weinig concrete normen bevat. Daardoor is er ruimte voor een belangenafweging per locatie, waarbij wordt gekeken naar geschiktheid van de locatie, ervaringen bij andere losloopterreinen en de aard van eventuele klachten. Het college geeft aan dat hierbij geen uitgebreid wetenschappelijk onderzoek wordt verricht, maar dat gebruik wordt gemaakt van ervaringsgegevens.

De commissie merkt op dat zij zich bij haar advisering zal moeten richten op de vraag of het aanwijzingsbesluit, gelet op de voorgeschiedenis, de gevolgde procedure en de inhoudelijke afwegingen, op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

Sluiting zitting

De voorzitter vraagt of partijen nog iets willen toevoegen. Daarna licht hij het verdere verloop van de procedure toe. De commissie zal zich beraden en binnen enkele weken een advies uitbrengen. Dit advies, samen met het verslag van de hoorzitting, wordt aan het college toegezonden. Het college zal vervolgens een beslissing op bezwaar nemen. Tegen deze beslissing staat, indien partijen zich daarin niet kunnen vinden, de mogelijkheid van verdere rechtsmiddelen open. De voorzitter bedankt alle aanwezigen voor hun toelichting en sluit de zitting.

Bijlage A: pleitnotitie [REDACTED] 10
Bijlage B: pleitnotitie [REDACTED] 10

Toelichting rollen

In dit document kunt u secties vinden die onleesbaar zijn gemaakt. Bij deze vlakken is in sommige gevallen ingevuld welke rol wordt vervuld door het betreffende gegeven. Het cijfer dat hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende rol in onderstaand overzicht.

10 Bezwaarden